

Р Е Ш Е Н И Е № 172

гр.Перник, 16 октомври, 2013 г.

В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на седемнадесети септември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 209/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Б.И.А. *** е подала жалба срещу протокол № 1 от 11.П.2013 г., в частта му по т. 5, с която ѝ се отказва възстановителна помощ във връзка с преодоляване на последиците от земетресение от 22 май м.г. В жалбата се прави алтернативно искане - (1) за прогласяване на протокола, в частта, която се отнася пряко до жалбоподателя – т. 503. Като основание за нищожност на оспорвания акт се изтъква, че МКВП е некомпетентен орган, от 15 члена на комисията при вземане на решението по посочения протокол са присъствали 7, другите осем липсвали; имало упълномощени представители, което според оспорващата е нарушение на Правилника; комисията е заседавала при липса на състав, а решението е прието без кворум. (2) за отмяна на решението по т. 503 от протокола, относимо пряко да оспорващата, с което е постановен отказ. В тази връзка са направени уточнения, че според жалбоподателя възстановителната помощ следва да е в размер на 11000 лева; отказа е неоснователен, тъй като уврежданията на жилището не са отстранени като текущ ремонт, има напуквания по сградата, които са укрепване. Със становището депозирано по делото, жалбоподателя изразява несъгласие, както с крайния акт – отказа на МКВП, така и със заключенията на експертите, назначени от кмета на общината по реда на чл. 27 ал. 2 от ПОДМКВП.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник пледира, че не са налице предпостави за издаване на позитивен за жалбоподателя акт, тъй като несъответствието с изискванията на Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане /МКВП/ в случая е нормата на чл. 29, ал. 3 от правилника. С оглед на тези доводи се иска отхвърляне на жалбата.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните във връзка с представените доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в удължения срок по чл. 140, ал. 1 от АПК и от лице, иницирало производство пред компетентния орган, със заявление за оценяване на щети, засегнали къщата му, а от това се прави извод, че заявителя разполага с активна процесуална легитимация да оспори атакувания акт.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.V.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Всеки

гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се със съдебната практика, приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

Искането за прогласяване нищожността на решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 503 на МКВП при МС е неоснователно. *Комисията е колегиален орган, който се състои от 13 членове, включително председател.* Как оспорващата е разбрала, че комисията е от 15 члена и че решенията и че за да е валидно решението ѝ трябва да има кворум от min. 9 членове, които да са гласували за решението, е предмет на нейното възприятие, но не е аргумент, който убедително да мотивира съда да прогласи на това основание нищожността на актовете на МКВПМС изобщо. От приложените по преписката доказателства е видно и безспорно, че гл. секретар на комисията е свикал последната за заседанието, провеждано на 11.ІІ.2013. Присъствали са 7 члена и упълномощени представители – 6. Целият законово определен състав на комисията е участвал в работата ѝ. По отношение на възражението, че имало упълномощени представители съдът не намира никаква причина да приеме, че от присъствието на тези участници са последвали нищожни актове. Няма забрана съответния министър да овласти свой представител за участие в работата на комисията, още повече, че поканата е изпращана персонално и към деня на заседанието то е проведено с участие на представители на министрите, членове на комисията – лично или чрез представляващи и при пълен състав. От това се налага извода, че комисията е провела заседанието и е взела решенията си при необходимата компетентност. Оплакването и искането на жалбоподателя за прогласяване нищожността на персонално важимия за нея отказ е неоснователно.

С молба от 25.V.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателя е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост на УПИ на името на трето лице; разрешение за строеж на жил. сграда в гр. Перник ; удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището е единствено и законно построено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка от лицензиран оценител и по конструктивна част, като в издадения от двамата специалисти протокол остойностяването на щетите по постройката е в размер на 812 лева.

Към писмо, с което е свикано заседание на МКВП е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на лица съгласно приложение № 2, с изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, че възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на §. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 29, ал. 3 от Правилника, редакция от 2012. г.

С решението по протокол № 1 от 11.II.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 503 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателя възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището ѝ, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са “несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС”.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат *подпомогнати* чрез *предоставяне* на неотложна и *възстановителна помощ* и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за *отпускане на целевите (ограничени) средства от републиканския бюджет* за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. По тези факти също няма спор, с оглед на което настоящия състав приема, че акта е издаден от единствено компетентния държавен орган – МКВП. Съдът приема, че оспорвания акт, в частта, засягаща жалбоподателя е без съществени нарушения на административно производствените правила. Не се споделят доводите, че акта е немотивиран. Фактическите основания послужили за издаване на акта се извличат от административната преписката и в случаят сочат, че “несъответствието с правилника” така както е записано, представлява искане за възстановителна помощ за текущ ремонт, а съгласно чл. 29, ал. 3 от правилника за извършването на текущ ремонт не се предоставя възстановителна помощ. Тези доводи са изложени като мотиви към доклада приложен по делото и в списък. В тази връзка за съда е обвързващо задължителното тълкуване по ТР 16/75 ОСГК - *Отказът да се издаде административен акт и излагането на съображения, поради които административния орган е стигнал до това решение, не е необходимо да съвпадат по време. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед на предстоящото издаване на акта.* Доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган имат сила и пред съда. Отделно от това жалбоподателя се позовава на понесени според него щети на имота, които оценява за 11000 лв. Възражава срещу изготвената експертна оценка и иска да се определи нова оценка. Това възражение е могло да стане пред кмета на общината, към 21. VI.2012 и до внасяне на оценката в комисията по чл. 27, ал. 2 от Правилника. Оценката е била ангажираща до степен да се определи в каква степен може/не може да се отпусне възстановителна помощ.

Преценени в съвкупност и поотделно обсъдените по-горе доказателства мотивират състава да приеме, че жилището, за което е поискана помощта се нуждае от частичен ремонт, при който не се извършва намеса по носещата конструкция на сградата и сградата е годна за експлоатация. Този извод се налага от протокол от 21.VI.2012 г. на инженери оценители и следва да се приеме, че става въпрос за текущ ремонт, за който държавата не дължи подпомагане и акта е постановен и в съответствие с материално правната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от Правилника. Няма нарушена конструкция на строежа, което също се цени при определяне размера на помощта, ако се дължи такава. Наложително е да се уточни, че “Предоставената за всеки обект помощ се определя в зависимост от

претърпените вреди в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия на лицата по чл. 26, ал. 2". Това е нормативно определен метод за отпускане на помощ; оценката извършена при огледа е ориентир за комисията, но не е обвързваща и не налага да бъде отпусната помощ в размера на стойността, определена при извършване на оглед и обследване на жилището.

Следва да се отчете, че в мотивите към оспорвания акт, на комисията е предложено да не се отпуска възстановителна помощ за щети до 1500 лева. В доклад до комисията за предоставяне на средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последици от бедствията, т. 2 от дневния ред на заседанието на комисията за 11.И.2013 г. е предложено, а от фактическите резултати по отпускане/отказ на възстановителна помощ се установява, че има три критерия за определяне размера на финансови средства които се/ не се/ отпускат. Не се подпомагат със средства за възстановителна помощ, щети оценени до 1500 лева; в останалите случаи за възстановителна помощ се отпуска 70% от оценените щети и максимално допустим размер на помощта – 10000 лева. Този довод, възприет от комисията е изцяло в нейна компетентност и не е основание да се счита, че е незаконосъобразен. Следва да се отчете, че в това производство е постановен субординационен краен акт, липсва и не може да има диспозитивно начало в създаденото правоотношение между страните, а най малко може да има пълно възстановяване на действителни вреди, което не е идея и цел на специалния закон. От изложеното следва, че жалбата е неоснователна и подлежи на отхвърляне. Предвид изложеното Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването по жалба на Б.И.А. ***, против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 503 на МКВП при МС, с което е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане и възстановяване на жилище, засегнато от природно бедствие.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/